

Refleksja ewangeliczna /J 14,1–12/

Panie, pokaż nam Ojca – prosi Filip. Odwieczne pragnienie ludzi z czasów jeszcze przedchrześcijańskich. Tęsknota za tym, żeby zobaczyć ukrytego Boga. Spośród wszystkich wyznań tylko chrześcijaństwo głosi, że Bóg stał się człowiekiem i żył pośród nas jako Jezus Chrystus. W Chrystusie w sposób dostępny ludziom możemy zobaczyć Boga. Świadczy o tym nauka Jezusa i całe Jego życie.

Jam jest drogą – powiedział Jezus. Czy to znaczy, że Jezus jest przewodnikiem, pasterczem prowadzącym nas? To za mało. Można przecież iść za przewodnikiem i wybierać sobie boczne, wygodniejsze ścieżki. Jezus jest drogą – to znaczy, że nie trzeba wybierać innej drogi, tylko tę jedną. Starać się żyć Jego życiem. Nie uciekać od drogi krzyżowej – drogi zmartwychwstania.

ks. Jan Twardowski
za: apostol.pl

OPOWIADANIA DLA DUCHA

Kamienie życia

Pewnego dnia pewien stary profesor został zaangażowany, aby przeprowadzić kurs dla grupy dwunastu szefów wielkich koncertów amerykańskich na temat skutecznego planowania czasu.

Kurs ten był jednym z pięciu modułów przewidzianych na dzień szkolenia. Stary profesor miał więc do dyspozycji tylko jedną godzinę, by wyłożyć swój przedmiot. Stojąc przed tą elitarną grupą (która była gotowa zanotować wszystko, czego ekspert będzie nauczał), stary profesor popatrzył powoli na każdego z osobna, następnie powiedział: *Przeprowadzimy doświadczenie*. Spod biurka, które go oddzielało od studentów, stary profesor wyjął wielki dzban (o pojemności 4 litrów), który postawił delikatnie przed sobą.

Następnie wyjął około dwunastu kamieni wielkości piłki do tenisa i delikatnie włożył je kolejno do dzbana. Gdy dzban był wypełniony po brzegi i niemożliwym było dorzucenie jeszcze jednego kamienia, podniósł wzrok na swoich studentów i zapytał ich: *Czy dzban jest pełen?* Wszyscy odpowiedzieli: *Tak*. Poczekał kilka sekund i dodał: *Na pewno?* Następnie pochylił się znowu i wyjął spod biurka naczynie wypełnione żwirem. Delikatnie wysypał żwir na kamienie, po czym potrząsnął lekko dzbanem. Żwir zajął miejsce między kamieniami... aż do dna dzbana. Stary profesor znowu podniósł wzrok na audytorium i znowu zapytał: *Czy dzban jest pełen?*

JEZUS HISTORII I CHRYSZTUS WIARY

Teologia biblijna w swym rozważaniu na temat Jezusa podkreśla przede wszystkim to, że jest On wcielonym Synem Bożym, który stawszy się człowiekiem, podjął dzieło mesjańskie, polegające na wyzwoleniu ludzkości z niewoli grzechu i otwarciu dla wierzących drogi do zjednoczenia z Bogiem.

Relacje Ewangelii o Jezusie są konkretne, przedstawiają Go jako człowieka, który rodzi się, wzrasta, spełnia normalne funkcje ludzkie, je, pije, odczuwa pragnienie, płacze, raduje się, cierpi i umiera, ale Ewangelie mówią również o Jego nadludzkich (Boskich) możliwościach, o wskrzeszaniu zmarłych, uleczeniu chorych, o Jego nadzwyczajnej wiedzy, o przypisywaniu sobie prawa odpuszczania grzechów (co należy wyłącznie do Boga), a przede wszystkim o Jego zmartwychwstaniu. Te dane Ewangelii budziły liczne zapytania, zwłaszcza wtedy, gdy myśl ewangeliczna spotkała się z filozofią. Kim był opisywany przez Ewangelie Jezus, człowiekiem czy Bogiem, na ile człowiekiem, a na ile Bogiem, w jaki sposób Jego człowieczeństwo i Bóstwo ze sobą współistnieją – to pytania, na które trzeba było odpowiedzieć. Do pełnej odpowiedzi prowadziła długa droga sporów i dyskusji, którym kres położył dopiero Sobór Chalcedoński w r. 451, który przyjął następującą formułę chrystologiczną:

Zgodnie ze świętymi Ojcami, wszyscy jednomyślnie uczymy wyznawać, że jest jeden i ten sam Syn, Pan nasz Jezus Chrystus, doskonały w Bóstwie i doskonały w człowieczeństwie, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, złożony z duszy rozumnej i ciała, współistotny Ojcu co do Bóstwa i współistotny nam co do człowieczeństwa, „we wszystkim nam podobny oprócz grzechu”, przed wiekami zrodzony z Ojca co do Boskości, w ostatnich czasach narodził się co do człowieczeństwa z Maryi Dziewicy, Matki Bożej, dla nas i dla naszego zbawienia. Jednego i tego samego Chrystusa Pana, Syna Jednorodzonego, należy wyznawać w dwóch naturach: bez mieszania, bez zmiany, bez podzielenia i bez rozłączania. Nigdy nie zanikła różnica natur przez ich zjednoczenie, ale zostały zachowane cechy właściwe obu natur, które się spotkały, aby utworzyć jedną osobę i jedną hipostazę. Nie wolno dzielić Go na dwie osoby ani rozróżniać w Nim dwóch osób, ponieważ jeden i ten sam jest Syn, Jednorodzony, Bóg, Słowo i Pan Jezus Chrystus, zgodnie z tym, co niegdyś głosili o Nim prorocy, o czym sam Jezus Chrystus nas pouczył i co przekazał nam Symbol Ojców.

Zdefiniowaną na Soborze Chalcedońskim prawdę wiary możemy krócej wyrazić słowami: w Chrystusie są dwie natury, boska i ludzka, zjednoczone w jednej Osobie Boskiej.

W wieku XVIII, który opanowały modne prądy: racjonalizm i naturalizm, rodzi się nowe zjawisko. Podważany jest sam przekaz biblijny i co za tym idzie, stawia się pytanie do kwestii dotąd niedyskutowanej, czy Jezus rzeczywiście istniał, a jeżeli istniał, to kim faktycznie był. Poznawanie Biblii ukazywało bowiem coraz wyraźniej, że jej tekst nie jest jednolitą całością literacką. Od tamtych czasów zaczęła się długa droga współczesnych badań nad osobą i życiem Jezusa. Nie będziemy się tu wdawali w szczegóły tej drogi. Powiem tylko, że pojawił się między innymi problem rozróżnienia Jezusa historii i Chrystusa wiary.

PONIEDZIAŁEK 08.05

- 06:30** + Stanisław Gręda i zmarli z rodziny
06:30 + Józef Chochorowski od wnuczki Beaty z rodziną
07:00 + Władysław Nalepa – msza gregoriańska
08:00 Stanisław, Stanisław i zmarli z rodzin Kwaśnych, Wilków, Wójcików i Skoczylasów
18:30 W intencji s. Rafaeli z podziękowaniem za przygotowanie dzieci do I Komunii Świętej (od dzieci i rodziców z klas II SP nr 21)
18:30 + Stanisław i zmarli rodzice
18:30 + Józefa, Stanisław, Janusz i Ewa Mazurek oraz zmarli z rodziny Mazurków i Wojtasów

WTOREK 09.05

- 06:30** + Grażyna Gruca (od Stanisławy Kowalskiej)
07:00 + Zuzanna, + Marian, + Monika, + Stanisław
07:00 + Danuta Spaczyńska (od rodziny Zauchów)
08:00 Dzięczyna z okazji imienin dla Karoliny z prośbą o Boże błogosławieństwo dla niej i całej rodziny
18:30 O błogosławieństwo Boże dla Emilki i rodziny Sikorów
18:30 + Władysław Nalepa – msza gregoriańska
18:30 + Feliks, + Aniela, + Józef

ŚRODA 10.05

- 06:30** + Przemysław Siudut (od Joanny i Rafała Zielińskich)
06:30 + Genowefa Calikowska (od dyrekcji oraz pracowników Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Wielkich Drogach)
07:00 + Wiesława Cenda (od Joli Warchoł z rodziną)
07:00 + Zenona Studniarska (od Katarzyny i Pawła Bielaska)
08:00 + Władysław Nalepa – msza gregoriańska
18:30 Zbiorowa w intencjach Nowenny do MBNP

CZWARTEK 11.05

- 06:30** + Władysław Nalepa – msza gregoriańska
07:00 + Grażyna Gruca (od Teresy i Lesława Rydzów z dziećmi)
08:00 + Stefan Łabuz (od Elżbiety i Piotra Gromotka z rodziną)
18:30 W intencji Urszuli Wójtowicz w 3. rocznicę bierzmowania o Boże błogosławieństwo
18:30 W intencji profesora Jerzego Reichana
18:30 + Stanisława Dziob (od siostry Anieli z rodziną)

PIĄTEK 12.05

- 06:30** + Grażyna Gruca (od Anny Dziedzic)
07:00 + Władysław Nalepa – msza gregoriańska
07:00 + Zofia Broda (od pracowników Wydziału Budżetowego Prokuratury Okręgowej w Kielcach)
08:00 + Stanisław Kocwa w 7. rocznicę śmierci oraz + Katarzyna i Franciszek
18:30 + Jadwiga Wełna (od chrześniaka Mirosława Wieczorka z żoną)
18:30 + Stanisław i Wiesław Niwiata
18:30 + Stanisława Bałazy

SOBOTA 13.05

- 06:30** + Bożena Tokarzewicz (od Koła Gospodyń Wiejskich z Żarek)
07:00 + Józefa Różańska (od Teresy Kłębczyk z rodziną)
07:00 + Antonina Janik (od wspólnoty sióstr Albertynek z Jabłonki)
08:00 O dary Ducha Świętego, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Filipa Ornata z rodziną
08:00 + Władysław Nalepa – msza gregoriańska
08:00 + Józef Chochorowski (od syna Andrzeja z rodziną)
08:00 + Jerzy Piątosa (od sąsiadów z klatki)
18:30 + Zofia Kuczara-Filip w 14. rocznicę śmierci

NIEDZIELA 14.05

- 06:30** + Jerzy Okoń w 17. rocznicę śmierci
08:00 + Aleksander Komorowski, + Zofia (żona), zmarli z rodziny
09:30 Rocznica I Komunii Św. Szkoły Św. Jadwigi

- Solenizantom i Jubilatom tego tygodnia życzymy Bożego błogosławieństwa i opieki Matki Bożej.
 - W naszym kościele dziś na Mszy św. o godz. 12:30 dzieci z klas III ze Szkoły Podstawowej nr 21 przystępują do **Pierwszej Komunii Świętej**. Natomiast w niedzielę za tydzień, także o godzinie 12:30 będzie I Komunia Święta dzieci ze Szkoły nr 15.
 - W przyszłą niedzielę o godz. 9:00 z Wawelu wyruszy coroczna procesja na Skałkę ku czci **św. Stanisława Biskupa i Męczennika**. Zakończenie na Skałce, po Mszy św., której przewodniczył będzie bp Jan Kopiec, biskup senior diecezji gliwickiej. Przyzywając pośrednictwa Świętego Biskupa będziemy spoglądać w kierunku wrześniowej pielgrzymki całej Metropolii Krakowskiej do Asyżu, czyli do miejsca, w którym 770 lat temu kanonizowano świętego Stanisława ze Szczepanowa. Pełny tekst zaproszenia na procesję skierowanego do nas przez Arcybiskupa Metropolite Krakowskiego znajdziemy w gablocie przed kościołem i na naszej stronie internetowej.
 - Spotkanie dla młodzieży klas VII przygotowującej się do **sakramentu bierzmowania** odbędzie się we wtorek 9 maja o godz. 17:00 w kaplicy Matki Bożej.
 - Wspólnota **Chrystus na Krowodrzy** zaprasza na adorację Najświętszego Sakramentu w czwartek 11 maja po Mszy św. wieczornej, czyli ok. godz. 19:00.
 - Zapraszamy na codzienne **nabożeństwa majowe**, które odprawiamy o godz. 18:00.
 - Jutro zapraszamy na nabożeństwo ku czci **naszej patronki św. Jadwigi Królowej** o godz. 18:00, połączone z nabożeństwem majowym. Jak co miesiąc, będziemy się modlić głównie o rozeznanie powołania przez ludzi młodych. Odczytywać będziemy również prośby indywidualne zapisane na kartkach, które przez cały miesiąc można wrzucać do skrzynki przy figurze św. Jadwigi. Serdecznie zapraszamy.
 - Natomiast w piątek adoracja **Najświętszego Sakramentu** od godz. 17:00. W naszych modlitwach pamiętajmy w tych dniach także o tegorocznych maturzystach.
 - Prośmy o Miłosierdzie Boże dla naszych parafian, którzy w ostatnim czasie odeszli do wieczności. Są to śp.: **Ligia Mierzwińska** (l. 79) z ul. Wybickiego 14, **Zbigniew Waśkiewicz** (l. 86) z ul. Palacha 9 oraz **Helena Janusz** (l. 89) z ul. Krowoderskich Zuchów 7.
- Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.**

Dobre słowo

Jesteśmy tym bogatsi im więcej rzeczy zbędnych zdołamy odrzucić.

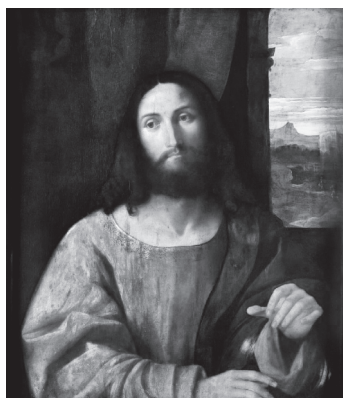
św. Jan Paweł II

- 10:00** + Jan, + Stanisława Buczak
11:00 O rozpoznanie drogi życiowej dla dzieci i błogosławieństwo Boże dla rodziny
12:30 I Komunia Św. dzieci z klas III Szkoły nr 15
17:00 + Władysław Nalepa – msza gregoriańska
18:30 + Zofia i Ryszard Dunikowscy oraz dziadkowie
20:30 + Grażyna Gruca (od Agaty i Krzysztofa Kowalskich z dziećmi)

JEZUS HISTORII I CHRYSZTUS WIARY

dokończenie ze str. 1

Jezus historii to postać historyczna, natomiast Chrystus wiary to obraz, jaki przedstawiają Ewangelie.

Okazuje się, że najsilniejszym dowodem historyczności Jezusa jest świadectwo Nowego Testamentu, tyle razy kwestionowane i niedoceniane. Dokładniejsze poznanie NT przekonuje nas, że jego nauka jest wprost rewolucyjnie nowa w stosunku do Starego Testamentu, z którego organicznie wypływa. Kiedy porównamy tę istotnie nową treść NT ze współczesnymi mu poglądami wspólnoty w Qumran, doskonale widzimy, co było możliwe do osiągnięcia przez usilną religijną medytację nad Starym Testamentem, przeprowadzoną przez członków wspólnoty, a co prezentuje Nowy Testament. W wypadku NT jest to krok olbrzyma w porównaniu z kroczkiem karzełka. Taki skok doktrynalny może być tłumaczony tylko przez faktyczne istnienie Jezusa i przez Jego faktyczne zmartwychwstanie. Gdyby Jezusa nie było i gdyby On nie zmartwychwstał, nie mógłby absolutnie powstać NT w takiej formie i o takiej treści, jak rzeczywiście istnieje.

Jest to najsilniejszy dowód i jest on ponadto wyprowadzony ze źródeł biblijnych bez konieczności odwoływania się do obcych świadectw. Argumentacji tej nie szkoda różnice, jakie znajdują się w opisach różnych ewangelistów. Czytając bowiem relacje poszczególnych ewangelistów często zauważamy, że omawiając te same wydarzenia, różnią się w ujęciu wielu szczegółów. Fakt ten nie tylko nie przeczy wiarygodności ewangelicznego przekazu, ale utwierdza nas w przekonaniu, że opisywane wydarzenia rzeczywiście zaistniały. Gdyby bowiem relacje ewangelistów niczym się nie różniły, to moglibyśmy słusznie przypuszczać, że umówili się oni co do treści swego przekazu. Jeżeli zaś każdy z nich opisuje fakty samodzielnie, każdy ma inny punkt widzenia, a w zasadniczych sprawach się zgadzają, świadczą to niezbitnie, że opierają się na faktach, które każdy indywidualnie wykorzystuje.

Z podobnym zjawiskiem spotykamy się bardzo często. Jeżeli zdarzy się jakiś wypadek, każdy ze świadków opowiada o nim inaczej, bo każdy zwraca uwagę na inne szczegóły. U podstaw jednak tych relacji znajduje się to samo wspólne wydarzenie. Czasem nawet trudno z takich relacji odtworzyć dokładny przebieg wydarzenia. Jeżeli zaś świadkom zależy na przeinaczeniu faktów, wtedy umawiają się, o czym mają mówić i o czym milczeć. Wtedy świadectwa są bardzo zgodne, ale nieprawdziwe.

Jest więc bardzo dobrze, że Ewangelie różnią się w szczegółach, a zgadzają w sprawach zasadniczych. Jest to dowód na to, że u podstaw ewangelicznych przekazów są rzeczywiste wydarzenia związane z osobą, życiem i działaniem Jezusa z Nazaretu.

Istnieją oczywiście zewnętrzne dowody historyczności Jezusa, ale dla teologii biblijnej dowód z samego NT jest zupełnie wystarczający.

W Nowym Testamencie formalnie nie ma zdania *Jezus Chrystus jest Bogiem*. Tego rodzaju wypowiedź wobec rygorystycznego monoteizmu żydów w tamtym środowisku była nie do przyjęcia. Jednak prawda o bóstwie Chrystusa w inny sposób przenika księgi Nowego Testamentu. Zwróćmy uwagę na jeden sposób jej przedstawienia w Ewangelii wg św. Mateusza. W jej 1. części znajduje się mowa Jezusa zwana *Kazaniem na Górze*.

Mówiąc o mowach Jezusa, zapisanych w Ewangelii, trzeba sobie uświadomić, że nie są one stenogramami mów wygłoszonych w czasie nauczania. Apostołowie byli ich świadkami, zapamiętali fragmenty tych mów, a po wniebowstąpieniu Jezusa autentyczność te zebrał w pewne całości, dbając nie tyle o oddanie autentycznej formy, ile o autentyczną treść. Zbierali również zapamiętane fragmenty mów Jezusowych wg problemów, tworząc w ten sposób jak gdyby wyciągi odnośnie do różnych tematów.

Będąc zbiorem pouczeń wypowiedzianych przez Jezusa, kazanie to nie musiałoby zaczynać się od topograficznego określenia: *Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpił do Niego Jego uczniowie* (Mt 5,1). Jeżeli ono się znajduje, to możemy przypuszczać, że nie ma służyć ścisłości historycznej, ale teologii przekazu. I tak jest rzeczywiście. Góra ma znaczenie symboliczne i przypomina górę Synaj, z której Bóg przemawiał do Izraelitów. Jezus wstępuje na górę, zasiada na niej i przemawia, zajmuje zatem miejsce Boga, co zostanie jeszcze bardziej podkreślone przez antytezy, które Jezus będzie wypowiadał. Przytoczymy tu tylko jedną z nich, ostatnią:

Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych (Mt 5,43-45).

Jezus, odwołując się do tego, co było powiedziane, odwołuje się do słów Starego Testamentu, które są słowami Boga. Bezosobowa forma wypowiedzi odpowiada żydowskiemu sposobowi mówienia, w którym ze względu na transcendencję Boga nie przypisywano Mu bezpośrednio czynności analogicznych do czynności ludzkich. *Powiedziano* w tym miejscu znaczy tyle, co *Bóg powiedział*. Jezus natomiast do słów Boga dodaje swoją interpretację, poprawia Boga.

Jezus zatem zasiada na miejscu Boga i uzupełnia Jego mowę. Któż może tak czynić, jeśli nie sam Bóg? W ten sposób bez słownej deklaracji Ewangelia pokazuje, że Jezus jest Bogiem. Jest to jeden z najważniejszych dowodów biblijnych na Bóstwo Chrystusa. Widzimy tu także, jak trzeba czytać Biblię, aby w pełni do nas przemówiła.

K.H.-Sz.

na podstawie: ks. Tomasz Jelonek, *Teologia biblijna*, Kraków 2011, s. 111–119.

BIULETYN DUSZPASTERSKI
bezpłatny tygodnik parafialny

REDAKCJA BIULETYNU
Ks. M. Hajdyła, K. Herej-Szymańska,
A. Gorczyca, M. Kot-Panek,
M. Szymańska
teksty: ks. Mirosław Czapla,
I. Korohoda, D. Kotas, Ł. Kwiecień
dział reklam: D. Kotas

Parafia nie odpowiada za treść
publikowanych reklam

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. Św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60, 31-334 Kraków
tel.: +48 12 637 14 15
fax: 638 71 52
konto: 49 1020 2906 0000 1702 0086 1682

e-mail: swietajadwiga@diecezja.pl
www.swietajadwiga.diecezja.pl

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH
dni zwykle: 6:30, 7:00, 8:00, 18:30
nd. i święta: 6:30, 8:00, 9:30, 10:00,
11:00, 12:30, 17:00, 18:30, 20:30

DUSZPASTERZE
proboszcz: ks. Marek Hajdyła
wikariusze: ks. Norbert Sarota,
ks. Paweł Sułko, ks. Michał Kowalcze
rezydenci: ks. Prałat Jan Dziasek,
ks. Dariusz Oko, ks. Stanisław Molendys,
ks. Mirosław Czapla, ks. Włodzimierz
Sywak

KANCELARIA PARAFIALNA
pn.-sob.: 10:00-11:00
pn., wt., czw.: 16:00-18:00
nd. i święta: kancelaria nieczynna

OPOWIADANIA DLA DUCHA

Kamienie życia

dokończenie ze str. 1

Tym razem świetni studenci zaczęli rozumieć. Jeden z nich odpowiedział: *Prawdopodobnie nie. Dobrze* – odpowiedział stary profesor. Pochylił się jeszcze raz i wyjął spod biurka naczynie z piaskiem. Z uwagą wysypał piasek do dzbanu. Piasek zajął wolną przestrzeń między kamieniami i żwirem. Jeszcze raz zapytał: *Czy dzban jest pełen?*

Tym razem, bez zająknięcia, świetni studenci odpowiedzieli chórem: *Nie. Dobrze* – odpowiedział stary profesor. I tak, jak się spodziewali, wziął butelkę wody, która stała na biurku i wypełnił dzban aż po brzegi. Stary profesor podniósł wzrok na grupę studentów i zapytał ich: *Jaką wielką prawdę ukazuje nam to doświadczenie?* Niegłupi, najbardziej odważny z uczniów, biorąc pod uwagę przedmiot kursu, odpowiedział: *To pokazuje, że nawet jeśli nasz kalendarz jest całkiem zapelniony, jeśli naprawdę chcemy, możemy dorzucić więcej spotkań, więcej rzeczy do zrobienia. Nie* – odpowiedział stary profesor, *to nie o to chodziło.*

Wielka prawda, którą przedstawia to doświadczenie jest następująca: jeśli nie włożymy kamieni jako pierwszych do dzbanu, później nie będzie to możliwe. Zapanowało głębokie milczenie, każdy uświadomił sobie oczywistość tego stwierdzenia.

Stary profesor zapytał ich: Co stanowi kamienie w waszym życiu? wasze zdrowie? wasza rodzina? przyjaciele? zrealizowanie marzeń? robienie tego, co jest waszą pasją? uczyć się? odpoczywać? dać sobie czas...? albo jeszcze coś innego? Należy zapamiętać, że najważniejsze jest włożyć swoje KAMIENIE jako pierwsze do życia, w przeciwnym wypadku ryzykujemy przegrać... własne życie. Jeśli damy

pierwszeństwo drobiazgom (żwir, piasek), wypełnimy życie drobiazgami i nie będziemy mieć wystarczająco dużo cennego czasu, by poświęcić go na ważne elementy życia.

Zatem nie zapomnijcie zadać sobie pytania: Co stanowi kamienie w moim życiu?

Następnie włożcie je na początku do waszego dzbanu (życia). Przyjacielskim gestem dłoni stary profesor pozdrowił audytorium i powoli opuścił salę...

Autor nieznany

Co jest Twoim kamieniem, skałą, opoką? Spraw, Panie, abyś był zawsze na właściwym miejscu w naszym życiu. Amen.

za: opoka.pl

WARTO OBEJRZEĆ

Zobacz filmy, które zmieniają życie!

Po drugiej stronie słońca – film z lektorem. To film, który można obejrzeć w Internecie. Kiedyś był emitowany w telewizji Trwam. Trzeba uważać, bo w Internecie jest też zupełnie inny film pod tym samym tytułem, ale bez dodatku, z gatunku *science fiction*.

Jest to autentyczna historia. Amerykańska studentka szkoły biblijnej przylatuje do Chin, aby uczyć w szkole chłopców języka angielskiego. Jest sierotą; porzucona przez matkę zaraz po urodzeniu, adoptowana przez małżeństwo, które trzy lata temu zginęło w wypadku. Zaraz po przylocie zostaje poinformowana, że nie wolno jej mieć Biblii i rozmawiać o chrześcijaństwie; grozi za to więzienie. Na ulicy spotyka gromadkę dzieci z opiekunką. To sieroty

podrzutki. Zaprzyjaźnia się z jedną dziewczynką – 8-letnią Czu Li, która mówi ze smutkiem, że chciałaby mieć rodzinę, ale jest za stara na adopcję; ludzie chcą adoptować tylko małe dzieci. Czu Li, jak również jej opiekunka, są chrześcijankami. I tu zaczyna się akcja, która trzyma w napięciu aż do samego końca.

Zakończenie jak w bajce. A to prawdziwa historia pokazująca, jak Bóg, kiedy polecamy Mu nasze życie, kieruje nim, prowadzi nas we właściwym kierunku.

Poza tym jest świetna gra aktorów – dużych i małych. Zachęcam do obejrzenia.

K.H.-Sz.

KALENDARZ LITURGICZNY TYGODNIA:

PONIEDZIAŁEK 08.05

Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, patrona Polski

Dz 20,17–18a.28–32.36;
Ps 100; Rz 8,31b–39;
J 10,11–16

WTOREK 09.05

Dz 14,19–28; Ps 145;
J 14,27–31a

ŚRODA 10.05

Dz 15,1–6; Ps 122; J 15,1–8

CZWARTEK 11.05

Dz 15,7–21; Ps 96; J 15,9–11

PIĄTEK 12.05

Dz 15,22–31; Ps 57;
J 15,12–17

SOBOTA 13.05

NMP z Fatimy
Dz 16,1–10; Ps 100;
J 15,18–21

NIEDZIELA 14.05

Dz 8,5–8.14–17; Ps 66;
1 P 3,15–18; J 14,15–21

REKLAMA na pokrycie kosztów druku

informacje w sprawie reklamy pod nr tel. 603 083 755

DRUKARNIA

Paor

ul. Wybickiego 46, 31-302 Kraków
tel. 637 72 92, e-mail: paor@paor.pl
www.paor.pl

OFFSET, SITODRUK, DRUK CYFROWY, SZTANCOWANIE, LAKIEROWANIE UV, ZŁOCENIE

drukujemy: książki, broszury, ulotki, plakaty, wizytówki, papiery firmowe, teczki, naklejki, etykiety, opakowania

miejsce na Twoją reklamę